

DZIEŃ MISYJNY W LIPCU MSZA ŚWIĘTA

Wprowadzenie

Przeżywamy okres wakacyjny. Dla jednych jest to czas odpoczynku, relaksu i wyjazdów, dla innych czas wzmożonej pracy. Właśnie w tym czasie papież prosi Kościół o modlitwę, by wszyscy katolicy w centrum swojego życia postawili celebrowanie Eucharystii, która przemienia relacje między ludźmi i otwiera na spotkanie z Bogiem i drugim człowiekiem. Niech ta intencja przyświeca naszemu dzisiejszemu zgromadzeniu oraz naszym modlitwom przez kolejne lipcowe dni.

Uznając nasze grzechy i słabości, przepróśmy za nie dobrego Boga i siebie nawzajem.

Modlitwa powszechna

Do Ciebie, Panie, zanosimy nasze prośby, w których polecamy cały Kościół.

1. Módlmy się za papieża Franciszka, wszystkich biskupów i kapłanów, aby ich posługa owocowała tym, by wierni na całym świecie mieli pragnienie i możliwość karmienia się Chlebem Eucharystycznym.

Ciebie prosimy...

2. Módlmy się za naszych misjonarzy, aby z gorliwością służyli wszystkim, do których zostali posłani i pomagali im poznawać prawdziwe oblicze dobrego Boga.
3. Módlmy się o pokój na świecie, ale też pokój w naszych sercach, aby każdy mógł doświadczyć poczucia wolności, bezpieczeństwa i pewności, że jest kochany.
4. Módlmy się za róże różańcowe w naszej parafii, szczególnie w roku jubileuszowym, w którym świętujemy 50 lat posyłania misjonarzy przez naszą diecezję, aby w duchu odpowiedzialności za dzieło głoszenia Ewangelii całemu światu, angażowały się w modlitwę, ofiarę i konkretną pomoc w ramach Papieskiego Dzieła Rozkrzewiania Wiary i Dzieła Misyjnego Diecezji Tarnowskiej.
5. Módlmy się za tych, którzy odeszli już z tego świata, szczególnie za naszych bliskich zmarłych i zmarłych misjonarzy, aby Bóg w swoim miłosierdziu przyjął ich do grona świętych.
6. Módlmy się za nas samych, nasze rodziny i całą naszą parafię, abyśmy gromadząc się w świątyni, za każdym razem na nowo i coraz głębiej odkrywali dar, jakim jest Eucharystia i czerpali z niego radość i siłę do kreowania i przeżywania szczęśliwego życia.

Boże Ojczy, który troszczysz się o wszystkie swe dzieci, prosimy, byś nas wysłuchał. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków. Amen.

NABOŻEŃSTWO MISYJNE

Papieska intencja modlitewna:

Aby katolicy stawiali w centrum swojego życia celebrowanie Eucharystii, która głęboko przemienia relacje międzyludzkie oraz otwiera na spotkanie z Bogiem i braćmi.

Wprowadzenie (wierni siedzą)

Na miesiąc lipiec papież Franciszek wyznaczył intencję modlitewną, która kieruje nasze oczy w stronę Eucharystii. Ojciec Święty prosi o modlitwę, by wszyscy katolicy celebrowanie Eucharystii postawili w centrum swojego życia. Przemienia ona bowiem głęboko relacje międzyludzkie oraz otwiera na spotkanie z Bogiem i braćmi.

Z woli Pana Boga żyjemy w takim czasie i w takim położeniu geograficznym, że Eucharystia jest dla nas czymś naturalnym i oczywistym. Odkąd sięgnijemy pamięcią, zawsze były w naszym kościele odprawiane msze św. i zawsze, gdy tylko chcieliśmy, mogliśmy w nich uczestniczyć. Wyjątek stanowił okres pandemii, który dał nam namiastkę pozamykanych kościołów, izolacji i fizycznego braku wspólnoty. Pamiętamy jeszcze ten czas z limitami wiernych i uczestnictwem we mszach św. na tzw. „zapisy”. Być może niektórzy z nas pamiętają też moment, jak po dłuższym czasie uczestniczenia we mszy św. za pośrednictwem mediów, mogli znów realnie przyjąć do serca Pana Jezusa pod postacią Chleba. Trudne czasy, ale dla nas tylko przejściowe. To już minęło. Znow wróciliśmy do tzw. „normalności”, jednak musimy wiedzieć, że jest wiele miejsc na świecie, gdzie dostęp do Eucharystii jest ograniczony i to w o wiele większym stopniu niż nam było dane doświadczyć. Brak kapłanów, prześladowania chrześcijan, konflikty zbrojne, rebelie – wszystko to utrudnia, a czasem uniemożliwia stworzenie przestrzeni dla Jezusa Eucharystycznego.

Tymczasem On dlatego pozostawił siebie w najprostszym i najbardziej powszednim pokarmie człowieka, bo chciał, by każdy miał poczucie namacalnej obecności Boga przy sobie i by to poczucie towarzyszyło nam dzień po dniu, a szczególnie w momentach, gdy życie wydaje się zbyt trudne do przeżycia, gdy już brak sił na cokolwiek. Czy mamy tego świadomość? Czy naprawdę wierzymy w realną obecność Boga w okruchu białego Chleba i kropli Wina, czy tylko odprawiamy cotygodniowy „kościółkowy” rytuał dla spokoju sumienia? Czy Eucharystia nas przemienia? Czy inni mogą powiedzieć o nas, że stajemy się po niej lepsi, radośniejsi, patrzący z większą miłością na otaczający nas świat i ludzi?

Papież Franciszek mówi, że „jeśli wychodzisz ze mszy św. taki sam, jak wszedłeś, to coś nie działa”, ponieważ „Eucharystia stanowi obecność Jezusa. Jest ona głęboko przemieniająca. Jezus przychodzi i pragnie Cię przemienić [...] i zaprasza do karmienia Nim naszego życia oraz karmienia naszych braci i sióstr”.

Jezus chce być dla nas powszedni, codzienny, bliski, dopuszczony do naszego życia, jakiegokolwiek by ono nie było. Byleby nie był nam obojętny. Dzisiaj mamy kolejną szansę na spotkanie z Nim i otwarcie przed Nim naszych serc.

On jest. On nie przymusza. On zaprasza.

Adoracja (wierni klęczą)

Pieśń: Wielbić Pana chcę

Jezu! Klęcząc przed Tobą wpatrujemy się jednocześnie w Ciebie ukrytego pod postacią kawałka białego Chleba. Nasz rozum nie jest w stanie ogarnąć tajemnicy, że nasz Bóg jest w tym właśnie momencie z nami, namacalnie, niemal na wyciągnięcie ręki i w zasięgu wzroku. Otwieramy więc nasze serca Panie, bo chcemy się z Tobą teraz prawdziwie spotkać, pobyć z Tobą, pomilczeć trochę, ale też wspólnie dziękować, przepraszać i prosić.

Chwila ciszy...

Dziękujemy Ci, Panie!

- Za dar Eucharystii, w której jesteś prawdziwie obecny, by nas sobą karmić niczym manną na naszej drodze ku wolności i szczęściu,
- za tych wszystkich, którzy od najmłodszych naszych lat przygotowywali nas do przyjęcia i zachęcali do zgłębiania tej wielkiej, eucharystycznej tajemnicy naszej wiary,
- za misjonarzy, którzy nierzadko pokonują wielkie odległości i stawiają czoła niezliczonym przeszkodom, by dotrzeć do wspólnot oczekujących na celebrowanie Najświętszej Ofiary.

Jezu! Chcemy Cię teraz przeprosić za każde zło przez nas w ostatnim czasie uczynione, wypowiedziane bądź pomyślane. Przepraszamy Cię również za zaniedbania dobra. Tylko Ty wiesz, jak wyglądałby nasz świat, gdyby udało się nam tego uniknąć.

Przepraszamy Cię, Panie!

- Za to, że często przeżywamy Eucharystię bardzo powierzchownie i przez to nie pozwalamy, by zmieniała ona nasze życie na lepsze,
- za brak otwartości na drugiego człowieka i za przyjmowanie Komunii św. przy jednoczesnym skłóceniu z bliźnimi,
- za puste kościoły, kiedy czekasz wystawiony w Najświętszym Sakramencie,
- za to, że łatwo ulegamy krzywdzącej „modzie” krytykowania wszystkich księży za grzechy jednostek, nie doceniając jednocześnie, że dzięki nim możemy jeszcze, póki co, karmić się Tobą nawet codziennie.

Panie nasz! Na klęczkach prosimy Cię, wołając:

Chryste, usłysz nas!

- Prosimy o liczne powołania kapłańskie i misyjne, by nigdzie nie brakowało Ciebie pod Najświętszymi Postaciami,
- za naszych braci w krajach misyjnych, którzy często cierpią głód fizyczny i duchowy, by mieli możliwość zaspokojenia jednego i drugiego,
- o otwarte serca dla nas, by każda Eucharystia głęboko nas dotykała i przemieniała, czyniąc nasze życie i nasze międzyludzkie relacje coraz bardziej takimi, jakimi Ty chciałbyś, aby były.

Pieśń: Niechaj sławią Cię narody

(Chwila ciszy. Po niej można zaśpiewać *Litanie misyjną*, patrz *GE 2/2010*, s.33 lub wykorzystać *Modlitwę powszechną* z mszy św., jeśli nie była wykorzystana.)

Modlitwa:

Panie Jezu, Ty oddałeś się nam cały. Spraw prosimy, byśmy posilając się Tobą, czynili nasze życie już na ziemi przestrzenią szczęścia wiecznego. Amen.

Dorota Dzieńska